

ansøgningen overhovedet har kunnet imødekommes, er givet tilskud med bestemte procentsatser til forskellige arter af undervisningsmateriel, for 1967-68 f. eks. således:

Bøger, kort m. v.	50 pct.
	(maksimum)
Båndoptagere, episkoper, radioer, pladespillere, TV, tonefilmanlæg, skrivemaskiner	40 pct.
Symaskiner og væve	33 $\frac{1}{3}$ pct.
Diverse materiale	40 pct.

Man har ikke til hensigt i væsentlig grad at forlade disse principper ved fordelingen af bevillingen efter forslaget § 103.

Spørgsmål 82:

Kan der — ud over det i bemærkningerne anførte — redegøres for, hvad bestemmelserne i § 105 er tænkt anvendt til, f. eks. under hensyn til hele tanken om kulturcentre m. v.?

Svar:

Arten og omfanget af de anlæg, der vil kunne modtage statslån efter reglerne i § 105, må bero på den lokalt igangværende og forventede fritidsvirksomhed og fritidsundervisning for børn, unge og voksne.

I det omfang gymnastik og idræt falder ind under bestemmelserne i lovforslagets kapitler II og III, vil der i princippet intet være til hinder for, at der efter § 105 ydes statslån til f. eks. gymnastik- og idrætsanlæg.

Anlæg af denne art opføres imidlertid normalt med henblik på en langt mere vidtgående virksomhed end den, der dækkes af lovforslagets ovennævnte kapitler, og vil allerede af den grund i de fleste tilfælde ikke kunne støttes efter § 105. På grund af anlæggenes videregående sigte vil der endvidere normalt være tale om investeringer i en målestok, der ligger uden for dette lovforslags økonomiske forudsætninger.

I forhold til kulturcentertanken bemærkes, at anvendelse af § 105 vil være betinget af, at det direkte sigte med bygningernes opførelse som ovenfor anført må være aktiviteter, der dækkes af lovforslagets kapitler II og III. Dette vil som hovedregel sige, at der skal være tale om aktiviteter, der har et vist pædagogisk sigte og

drives efter visse planer. Det generelt karakteristiske for virksomhed i forbindelse med kulturcentrene vil derimod være, at der her er tale om friere funktioner uden et så direkte pædagogisk sigte.

Dette vil betyde, at § 105 ikke vil kunne anvendes til opførelse af egentlige teatersale, koncertsale, udstillingslokaler m. v., men at der nok i forbindelse med projekter efter denne paragraf vil kunne indrettes f. eks. en sal med scene med henblik på fremførelse af dramatiske værker o. lign. i det omfang, den lokale fritidsvirksomhed, herunder enkeltstående arrangementer i forbindelse med denne, måtte tilsi.

Det er ikke tanken med bestemmelsen, at der skal kunne ydes lån til anlæg, der på almenkulturel basis sigter videre end mod de i lovforslaget omhandlede aktiviteter.

De bygninger, der opføres med statslån efter § 105, vil herefter bl. a. kunne indeholde: Mødesal, ungdoms- og klublokaler, undervisnings- og studiekredsrums til forskellige fag og emner og en sal med scene som ovenfor anført. Også et læserum med håndbibliotek og et cafeteria må kunne indgå i bygningerne.

Det fremgår af § 105, stk. 2, og § 106, stk. 1, at der vil kunne ydes statslån ikke blot i forbindelse med nybyggeri, men også ved køb, ombygning o. lign. af eksisterende anlæg. I denne forbindelse kan nævnes, at en selvejende institution vil kunne få statslån til f. eks. at overtage en nedlagt folkeskolebygning og indrette den med henblik på fritidsvirksomheden.

Det skal endelig fremhæves, at § 105 kun hjemler ydelse af statslån til private selvejende institutioner, således at f. eks. kommuner ikke vil kunne benytte bestemmelsen.

Spørgsmål 83:

Det ønskes oplyst, hvad man nærmere har tænkt på med bestemmelsen i § 107, og hvorledes den tænkes administreret.

Svar:

Tanken med bestemmelsen i lovforslagets § 107 har været at skabe hjemmel for undervisningsministeren til at fastsætte generelle regler for indretning i kommunale skolebygninger af lokaler m. v. til brug for de